πὴν, διὸ καὶ ἀφίνομεν εἰς ἄλλην ἐποχὴν τὴν τοιαύτην συζήτησιν· ὁ χρόνος ἀνακαλύπτει τὰ πάντα.

Ἐν τούτοις εὑρισκόμεθα εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς κυρίους ἀρθρογράφους, ὅτι τὰ σατανικὰ σχέδιά των ἀποτυγχάνουσιν ἐντελῶς, διότι οἱ Ψαῤῥιανοὶ ἐξεύρουσι νὰ σκέπτωνται κάλλιστα περὶ τῶν συμφερόντων των, καθόσον μάλιστα τὰ δικαιώματά των εἶναι γραμμένα μὲ τὸ ποτίσαν τὸ ἔδαφος τῆς ἐνδόξου πατρίδος μας Ψαῤῥᾶ, αἷμα τῶν πατέρων μας, τῶν ἀδελφῶν μας, τῶν συγγενῶν μας, τῶν γυναικῶν μας καὶ τῶν τέκνων μας, καὶ ἐκτιμῶσιν ἀρκούντως τὰ πλεονεκτήματα, ὅσα ὁ περὶ συνοικισμοῦ νόμος μᾶς χορηγεῖ, καὶ ὅλοι συναισθανόμεθα, ὅτι ἄνευ πατρίδος, τὰ πάντα ἀπόλυνται, τὸ ὄνομα Ψαῤῥιανὸς θέλει σημαίνει ἓν μηδενικόν.

Ἔργα Κύριοι ἀρθρογράφοι! καὶ ὄχι λόγους ἀπαιτεῖ ἡ πατρίς μας. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας νὰ συνέλθητε εἰς ἑαυτοὺς, νὰ ἀφήσετε τὰ σατανικὰ σχέδιά σας κατὰ τῆς πατρίδος μας, διὰ νὰ μὴ στολισθῆτε ποτὲ μὲ τὸ ἐπίθετον αμητραλοῖαι.

Τινὲς συμπολῖταί σας.

Σ. τοῦ Σ. Χωρὶς νὰ ἐπεμβῶμεν ποσῶς εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Ψαῤῥιανῶν διενέξεις, νομίζομεν ἱερὸν ἡμῶν χρέος νὰ διακηρύξωμεν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον γνωρίζομεν μετὰ θετικότητος, ὅτι ὁ Κ. Κανάρης ὄχι μόνον δὲν ἀντιπράττει κατὰ τοῦ συνοικισμοῦ, ἀλλὰ μάλιστα πᾶσαν κατέβαλε καὶ καταβάλλει προσπάθειαν διὰ τὴν πραγματοποίησίν του καὶ ἀληθῶς ὅσας ὠφελείας παρέσχεν ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς συνοικιζομένους, δὲν δυνάμεθα νὰ τὰς ἀποδώσωμεν, παρ' εἰς τὸν Κανάρην, διότι αὐτοῦ πρωθυπουργοῦντος ἐδόθησαν. Ἃς ἀποδίδομεν τὰ τῷ Καίσαρη τῷ Καίσαρ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

Ἐν Χαλκίδι 15 Οκτωβρίου 1849.

Πρό τινος καιροῦ παρεστάθη ἐνταῦθα κωμικοτραγικόν τι δρᾶμα, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν ὡμίλησαν αἱ ἐφημερίδες, χαρακτηρίζον ὅμως ἀποχρώντως τὴν περὶ στρατιωτικῆς τιμῆς ἰδέαν τοῦ νομοεπιθεωρητοῦ μας.

Ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ νομάρχου μας συνήρχοντο κατὰ ἑσπέραν διάφοροι φίλοι του πολιτικοί τε καὶ στρατιωτικοὶ, καὶ ἐσκότωναν τὴν ὥραν των· ἐν μιᾷ τῶν συνεντεύξεών των ἔγεινεν ἀντικείμενον ὁμιλίας τὸ Οὐγγρικὸν ζήτημα, καὶ ἀφοῦ ἕκαστος ἐξέθεσε τὴν κρίσιν καὶ τὴν γνώμην του, καὶ ἀνέπτυξε τὴν πολιτικὴν καὶ διπλωματικὴν δεινότητά του, ὁ Κ. Α. Πετζάλης ἐκ τῶν παρόντων εἶπεν, ὅτι οἱ Οὔγγροι δὲν ἔπραξαν οὐδὲν ἄνομον οὔτε ἄτοπον, εἰμὴ ὅ,τι καὶ οἱ Ἕλληνες διὰ τῆς ἐπαναστάσεώς των, πρὸς τοῦτον, παρὼν ὁ στρατιωτικὸς νομοεπιθεωρητὴς Εὐβοίας, ὁ μεγαλόσταυρος συνταγματάρχης Ῥούκης θερμὸς ὑπερασπιστὴς τοῦ δεσποτισμοῦ ἀπήντησεν, ὅτι οἱ λαοὶ πρέπει νὰ πειθαρχῶσιν εἰς τὰς Κυβερνήσεις των, καὶ τὰς ἐπαναστάσεις πρέπει νὰ κτυπῶσι κατακέφαλα αἱ Κυβερνήσεις. Ἐμβλέψας πρὸς αὐτὸν τότε διαπονώτερον ὁ Κ. Πετζάλης, καὶ πῶς, Κύριε Συνταγματάρχα εἶπεν, ἐνῷ τοῦτο εἶναι τὸ φρόνημά σου, πῶς, ὅτε κατεῖχε τὴν θέσιν σου αὐτὴν ὁ ὑποστράτηγος Γριζιώτης, ἐπροσφέρθης εἰς αὐτὸν νὰ ὑψώσῃς τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας σὺ ὁ ἴδιος, ἐὰν ἤθελε κινηθῆ ὁ Γριζιώτης; ὀργισθεὶς τότε ὁ Κ. Συνταγματάρχης ἀποτείνεται πρὸς αὐτὸν ὁμολογεῖς τοῦτο οὕτως ἔχον ὡς Α. Πετζάλης, καὶ ὡς τίμιος ἄνθρωπος; — Ναὶ, καὶ ὡς Πετζάλης καὶ ὡς τίμιος ἄνθρωπος· σὺ ἐλάλησας ταῦτα δι' ἐμοῦ πρὸς τὸν Γριζιώτην. — Ἅμα δὲ ἤκουσε τὴν ἔντονον ἀπάντησιν τοῦ Πετζάλη, χωρὶς νὰ χάσῃ καιρὸν τοῦ κατέφερεν ἓν ῥάπισμα δίχως νὰ σεβασθῇ μήτε τὴν οἰκίαν ὅπου εὑρίσκετο, μήτε τὴν παρουσίαν τῆς ἐντίμου συνοδίας. Τότε ὁ νομικὸς Πετζάλης ὑπερακριβὴς ἐκτελεστὴς τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου, παραγγέλλοντος «ὀφθαλμὸν ἀντὶ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος», δύο τοῦ ἐμέτρησεν ἀντ' ἑνὸς ῥαπίσματα εἰς ἑκατέραν τὴν σιαγόνα, στιβαρωτέρᾳ τῇ χειρί. Κατ' ἀρχὰς μὲν, ἀπὸ τὸ σπινθηροβόλημα τῶν παρειῶν ἐσκοτοδινίασαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ἐνόπλου νομοεπιθεωρητοῦ, μετὰ ταῦτα ὅμως ἐνθυμηθεὶς ὅτι ἐφόρει σπάθην, εὐθὺς ἐπέθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν λαβίδα καὶ « . . . . ἐν δέ οἱ ἦτορ

Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσάμενος παρὰ μηροῦ
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν Πετζάλην δ' ἐναρίξοι.»

Ὁ δὲ Πετζάλης τὴν καθίκλαν δράξας ἐστήθη ὡς Γολιὰθ ἐναντίον τοῦ ξιφήρους συνταγματάρχου· ἐνῷ λοιπὸν ἦσαν εἰς τοιαύτην σκηνικωτάτην θέσιν, σηκωθέντες οἱ τῆς συνοδείας τὸν μὲν συνταγματάρχην ἔπεισαν νὰ καταβιβάσῃ τὴν σπάθην εἰς τὴν θέσιν της, τὸν δὲ Πετζάλην καθησύχασαν, ἐνῷ οὗτος ἐπροκάλει τὸν ἀξιωματικὸν νὰ ζητήσῃ ἱκανοποίησιν ἂν νομίζῃ ἑαυτὸν περιϋβρισμένον ὡς διπλάσιον πληρωθεὶς τὸ ῥάπισμα, καὶ θέλει εὑρεῖ προθυμότατον ἀνταγωνιστήν. Ἀλλ' ὁ φιλότιμος οὗτος ἀξιωματικὸς, ἐκεῖ δὲ λησμονήσας ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ἐκεῖνος ἦσαν εἰς ξένην οἰκίαν διέταξε τὸν οἰκοδεσπότην ν' ἀποβάλῃ τὸν Πετζάλην ἐκ τῆς οἰκίας του, ἔλαβεν ὅμως καὶ πρέπουσαν ἀπάντησιν παρ' αὐτοῦ· ἐξελθὼν δὲ τῆς οἰκίας τοῦ Νομάρχου ἐλησμόνησε καὶ τὰ ῥαπίσματα καὶ τὴν ὕβριν· καί τις ἀξιωματικὸς ὡς μανθάνομεν ἐκ τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν σκηνὴν θεωρεῖ ἀνάξιον τοῦ στρατιωτικοῦ χαρακτῆρος τὸν ἀσπασμὸν τοιούτου ἀξιωματικοῦ καὶ δὲν τὸν χαιρετᾷ καθ' ὁδὸν καί τοι κατωτέρου βαθμοῦ ὑπάρχων. Δὲν ἠξεύρομεν πῶς ὁ σύλλογος τῶν ἀξιωματικῶν τῆς πρωτευούσης θέλει θεωρεῖ τοῦ λοιποῦ τὸν ῥιψάσπιν τοῦτον θρασύδειλον συνάδελφόν των. Τὸ νόστιμον δὲ εἶναι ὅτι ὁ Κ. συνταγματάρχης διϊσχυρίζεται ὅτι δὲν ἔφαγε δύο, ἀλλ' ἓν μόνον ῥάπισμα, καὶ τοῦτο ἐλαφρότερον τοῦ ἰδικοῦ του.

Σ. Ὁ εἰρημένος οὗτος Ῥούκης τὸν ὁποῖον ἡ Ἀρχὴ ἔχει περιβεβλημένον μὲ τηλικαύτην ἐξουσίαν, μανθάνομεν ὅτι τοσαύτην ἐπιῤῥοὴν καὶ ὑπόληψιν ἔχει εἰς τὸν τόπον, ὥστε οὔτε δημοτικὸς σύμβουλος ἠξιώθη νὰ ψηφισθῇ, καί τοι δραστηρίως ἐνεργήσας πρὸς τοῦτο.

Φίλε Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐλπίδος.

Πορευόμενος πρὸς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα μοὶ ἐπῆλθε καὶ πάλιν ὄρεξις νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν Χαλκίδα διὰ νὰ παρατηρήσω ἀνετώτερον ὅ,τι ἀξιοθέατον περικλείει ὁ τόπος, πρὸ πάντων δὲ τὴν παλίρροιαν ἥτις τῷ ὄντι παριστάνει τὸ περιεργότερον φυσικὸν θέαμα. Εὐωδώθην τῷ ὄντι ἐνταῦθα πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἀλλὰ πόσον δὲν εὐχαριστήθην φίλε, ὅταν παρεκτὸς τῶν ὅσων ἄλλων φυσικῶν καλλονῶν τὰς ὁποίας ἐπέτυχον νὰ παρατηρήσω εἰς τὸν τόπον, ἔφθασα νὰ ἴδω καὶ τὸν ἀπερίγραπτον ἐνθουσιασμὸν μεθ' οὗ ὑπεδέχθησαν ἐνταῦθα 106 πρόσφυγας Οὐγγροϊταλοὺς, οἵτινες ἀπεβιβάσθησαν συγχρόνως τότε ἐκ Σύρου· παρεκτὸς τῆς αὐτομάτου φιλοξενίας, τὴν ὁποίαν ἔδειξαν πρὸς αὐτοὺς οἱ κάτοικοι, διὰ τῶν ἀκαμάτων προσπαθειῶν τοῦ ἀνωτέρου παντὸς ἐπαίνου Νομάρχου Κ. Π. Αοιδορίκη, οἱ πρόσφυγες οὗτοι, οὐχὶ μόνον ἐτοποθετήθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος εἰς τὰς ἐγκριτοτέρας τοῦ ἔθνους οἰκογενείας, ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἄνευ τινος ἐπαγγέλματος, ἔμειναν ἀργοῦντες ἀπολαύουν ἀνέτως τὰ πρὸς ζωάρκειάν των δι' ἑκουσίων τῶν κατοίκων συνεισφορῶν, αἵτινες ἀπεφασίσθησαν εἰς κοινὴν τῶν προκριτωτέρων κατοίκων συνέλευσιν ἐντὸς τοῦ Δημοτικοῦ καταστήματος, προεδρευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου Κ. Νομάρχου! ἀλλὰ δὲν εἶναι τοῦτο μόνον, τὸ ὁποῖον τιμᾷ τοὺς κατοίκους τοῦ τόπου διὰ τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματά των, καὶ τὸν Κ. Νομάρχην καθίστησι σεβαστότερον διὰ τὰς ἀξιοτίμους προσπαθείας του· μόλις ἔφθασεν ἐνταῦθα τὸ περὶ ἀνορύξεως τοῦ πορθμοῦ τῆς Εὐρίπου καὶ πρὸς σύστασιν Ἀτμοπλοϊκῆς ἑταιρείας Β. Διάταγμα, καὶ ἀμέσως ἡ ἐκφραστικωτέρα χαρὰ ἴδατε νὰ περιχυθῇ εἰς ὅλων τῶν κατοίκων τὰ πρόσωπα διὰ τὰ αἴσια ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ὑπόσχεται τὸ ἔργον τοῦτο εἰς τὸν τόπον. ἂν ὡς πολλοὶ φοβοῦνται. ἀγυρτεία δὲν ἐνυπάρχει, Ἴδατε ἀμέσως φίλε μου τὸν ἀξιότιμον καὶ εὐϋπόληπτον Κ. Νομάρχην, μ' ὅλην τὴν ἐπικρατοῦσαν κακοκαιρίαν νὰ συγκαλέσῃ ἐν ἀκαρεῖ ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν προκριτωτέρων τοῦ τόπου καὶ ἄλλους τούτων φιλοτιμῶν, εἰς ἄλλους δὲ ἐξηγῶν ὑπὸ τὴν πραγματικήν του ἔποψιν τὸ ἐπωφελὲς τοῦ σκοποῦ νὰ κατορθώσῃ νὰ καταγραφῶσιν 70 περίπου μεριδοῦχοι, καὶ χωρὶς νὰ διακόψῃ τὰς προσπαθείας του, ἔχω πεποίθησιν ὅτι τάχιστα φθάνει τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑκατόν.

Τοιαῦται γενναῖαι πράξεις καὶ ἐφελκύουσι τὴν γενικὴν συμπάθειαν καὶ διεγείρουσι τὴν φιλοτιμίαν καὶ ἅμιλλαν τοῦ κοινοῦ, δὲν πρέπει νὰ μένωσιν ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ φίλε, νὰ δημοσιεύσητε ταύτας διὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας.

Ὁ φίλος σας. Μ.

Συγχαιρόμενοι τὸν Κ. Ἀντύπαν Βουλευτὴν τῆς Κύθνου, διὰ τὴν πολιτικήν του πρόοδον ὡς πρὸς τὴν ἐπιῤῥοὴν τὴν ὁποίαν προσαποκτᾷ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του, καὶ ἰδίως εἰς τὸν τόπον του, τῷ ἀναγγέλλομεν ὅτι τὸ κατ' αὐτὸν ἐπίπονον ζήτημα, τὸ περὶ τῆς δημοτικῆς ἐκλογῆς τοῦ δήμου Δρυοπίδος, ἔλαβε τὴν αὐτὴν τύχην μὲ τὴν πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐνεργηθεῖσαν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Κύθνου, ἐπικυρωθέντος ὡς δήμαρχος Δρυοπίδος τοῦ Κ. Νικολάου Ἀγγελίδου, περὶ τῆς ἱκανότητος καὶ τῶν λοιπῶν προσόντων τοῦ ὁποίου παραλείπω ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ κάμω λόγον, ἐπιφυλαττόμενος νὰ ὁμιλήσω μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσίν του· ἀφίνομεν λοιπὸν τὸν Κ. Ἀντύπαν νὰ συλλογίζηται τὸ μέλλον τῆς τύχης του· τὸν παρατηροῦμεν μόνον νὰ ἦναι φειδωλότερος εἰς τὰ συνήθη χαμερπῆ μέσα, τὰ ὁποῖα μεταχειρίζεται, καὶ τῷ λέγομεν ὡς ἐκ περισσοῦ ὅτι «τὰ μεταξωτὰ βρακιὰ κατὰ τὴν παροιμίαν, εἶναι μόνον διὰ τοὺς δεσποτάδας.» Σ.

— Ἡ οἰκία μιᾶς δυστυχοῦς οἰκογενείας ἐκινδύνευε νὰ πωληθῇ ἀπὸ τὴν Τράπεζαν ἕνεκα χρέους πατρικοῦ, καὶ οὕτω νὰ καταντήσωσι χήρα καὶ τέσσαρα τέκνα ἀνήλικα εἰς τὸ ὕπαιθρον· τοῦτο μαθὼν ὁ ἀξιότιμος Κύριος Μιχαὴλ Τοσίτσας, γενικὸς πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Αἰγύπτῳ, ἔλαβεν οἶκτον καὶ ἐπλήρωσεν εἰς τὴν Τράπεζαν τὸ διαληφθὲν χρέος, εἰς δὲ τὴν οἰκογένειαν ἐχορήγησεν ἐτῶν προθεσμίαν δι' εὐκολίαν της πρὸς πληρωμὴν αὐτοῦ τοῦ χρέους μὲ τόκον ἀνὰ ἓξ τοῖς ἑκατὸν τὸν χρόνον, τὸ ὁποῖον εἶναι πρωτοφανὲς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αὕτη ἡ γενναία καὶ εὐεργετικὴ πρᾶξις εἶναι πρέπον νὰ μὴ παρασιωπηθῇ.

Κύριε Συντάκτα τῆς Ἐλπίδος.

Ἐν Χανίοις Κρήτης, τὴν 22 Αὐγούστου 1849.

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 534 φύλλον τῆς ἐφημερίδος, ἡ Ἐλπίς, ἀνέγνωσα μὲ λύπην μου τὸν ἀκόλουθον παράγραφον· «ἡ παράδοξος αὐθάδεια τινων διοικητῶν τῆς Ὑψηλ. Πύλης, οἷος ὁ Ηασᾶν τῆς Κρήτης, ὁ Πασᾶς τῆς Ῥόδου ἀποτολμησάντων εἴμεθα βέβαιοι ἄνευ ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεώς των, νὰ καταβιβάσωσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ πλοῖα, καὶ τὰ Ἑλληνικὰ προξενεῖα.»

Δὲν ἀνήκει εἰς ἐμὲ νὰ συζητήσω ἐνταῦθα τὴν διαγωγὴν ἑνὸς ἑκάστου τῶν διοικητῶν τῆς Ὑψ. Πύλης, περιορίζομαι μόνον νὰ διακηρύξω μὲ τὸν ἐπισημότερον τρόπον, ὅτι ἡ Α. Ε. ὁ Μουσίρης τῆς Κρήτης δὲν κατεβίβασε ποτὲ τὴν ἐθνικήν μας σημαίαν, οὔτε ἀπὸ Ἑλληνικὸν πλοῖον, οὔτε ἀπὸ Ἑλλ. ὑποπροξενεῖο, ἢ Πρακτορίαν, καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι οὔτε πρέπον, οὔτε δίκαιον νὰ κατηγορεῖται διὰ παράβασιν τὴν ὁποίαν δὲν ἔπραξε.

Οὕτω παρακαλεῖσθε, κύριε συντάκτα, νὰ καταχωρήσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας τὴν παροῦσάν μου διακήρυξιν, καὶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου μου ὑπολήψεως.

Ὁ ἐν Κρήτῃ Πρόξενος Σ. Πέσλλης.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος κάτοικος τοῦ χωρίου Παραθιότισσας τοῦ δήμου Ποτιδανίας τῆς ἐπαρχίας Δωρίδος ἠγόρασα κατὰ τὸ ἔτος 1846 διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 32 ἀπὸ 19 τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους συμβολαίου τοῦ συμβολαιογραφοῦντος Εἰρηνοδίκου Ποτιδανίας παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ἀνδρίτσου καὶ Ζήσημου Γιαννοπούλου· ἢ Καγιαίων κατοίκων τοῦ χωρίου ἄνω Παλαιοξαρίου ἕνα ἀμπελότοπον κείμενον ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου Παραθιοτίσσης εἰς θέσιν κάτω ἀμπέλια, ἢ Παλαιοκάρτα, ἐκ στρεμμάτων ὡς ἔγγιστα πέντε συνορευόμενον ἐκ τῶν τεσσάρων πλευρῶν μὲ τοὺς Ἀνδρέαν Μπεζαΐτην, Διαμαντὴν Πετρόπουλον, Γεώργιον Χουλιάραν, Ἀποστόλην Μελέτην καὶ Φάχην διὰ δραχμὰς ὀγδοήκοντα τρεῖς ἀριθ. 83 προσκαλοῦνται ὅθεν, ὅσοι νομίζωσιν ὅτι ἔχουσι δικαίωμα προτιμήσεως, νὰ ἐπιχειρισθῶσιν ὅ,τι ὁ νόμος τοῖς χορηγεῖ ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας.

Παραθιότισσα τῇ 1 Ἰουλίου 1849.

Ὁ ἀγοραστὴς Ἀνδρέας Εὐστ. Μπεζαΐτης.

Ἀριθ. 804

Ὁ Εἰρηνοδίκης Λαμίας
ὡς ὑπάλληλος ἐπὶ τῆς κατατάξεως.

Πρὸς τοὺς ἀναγγείλαντας ἑαυτοὺς δανειστὰς Κ. Γεώργιον Δούβαρην, Ἐλευθέριον Δ. Μπογιαντζῆν, καὶ Ἀθανάσιον Διάκου, κατοίκους Λαμίας.

Ἐντὸς τεσσάρων ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς πρὸς ὑμᾶς κοινοποιήσεως τῆς παρούσης, θέλετε προσάξει τὰς ἐγγράφους ἀποδείξεις, ἐξ ὧν ἀποδεικνύονται τὰ ἐπὶ τοῦ πλειστηριάσματος τῆς ἐκποιηθείσης σχολαζούσης περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος Θεοδώρου Κοντοῤῥίζου, κατοίκου ἐνταῦθα, δικαιώματά σας, καὶ ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσαγωγῆς νὰ λάβητε γνῶσιν τῶν ἐγγράφων καὶ ἐπιφέρητε τὰς παρατηρήσεις σας, σύμφωνα μὲ τὰ ἄρθρα 937 καὶ 989 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

Ἐν Λαμίᾳ τὴν 5 7βρίου 1849

ὁ Εἰρηνοδίκης Νικόλαος Α. Μαρούλης
ὁ Γραμματεύς. Θ. Νικολαΐδης

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

Ἀριθ. 1778

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κλητήριον ἐπίκριμα

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ναυπλίῳ Ἐφέταις Εἰσαγγελεύς.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀπὸ 12 Αὐγούστου 1847 ὑπ' ἀριθ. 303 βούλευμα τοῦ Συμβουλίου τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν, δι' οὗ ὁ Παναγιώτης Βάφας ἢ Καστρίτσιος ἐξ Ἰωαννίνων παρεπέμφθη εἰς τὸ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν Κακουργειοδικεῖον ὡς ὑπαίτιος κλοπῆς.

Θεωρήσαντες τὴν ἀπὸ 6 7βρίου 1848 ὑπ' ἀριθ. 3594 ἡμετέραν κατ' αὐτοῦ κατηγορίαν.

Ἐπειδὴ ὁ ἄνω εἰρημένος εἶναι φυγόδικος καὶ ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς του.

Προσκαλοῦμεν αὐτὸν νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ κατὰ τὴν περιφέρειαν τῶν ἐν Ναυπλίῳ Ἐφετῶν Κακουργειοδικείου διὰ νὰ δικασθῇ κατὰ τὸν νόμον, ἕνεκα τῆς ἄνω ἐκτεθείσης πράξεως, ἄλλως θέλει δικασθῆ ἐρήμην.

Τὸ παρὸν θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς Πάτρας, τελευταίαν κατοικίαν τοῦ φυγοδίκου, ὡς ἕδραν τῶν Πλημμελειοδικῶν καὶ ὡς ἕδραν τῶν Κακουργειοδικῶν· πρὸς δὲ θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος «ἡ Ἐλπίς».

Ἐν Ναυπλίῳ τὴν 13 Μαΐου 1849.

Ὁ Εἰσαγγελεὺς
Κ. Π. Γουλιμῆς.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Δ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης Π. Εὐμορφόπουλος.

ΑΡΙΘ. 549 ΑΘΗΝΑΙ 1 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1849 ΤΡΙΤΗ ΕΤΟΣ Ζ. ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ.

Η ΕΛΠΙΣ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΗΣ Γ. ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ.

Τιμὴ ἐτησία διὰ τοὺς ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας δραχ. 40
» » διὰ τοὺς ἐκτὸς 50
» » τῶν διὰ τῶν Αὐσρ. ἀτμοπλόων σελλομ. 54

Τιμὴ τῶν καταχωρίσεων δι' ἕκαστον στίχον λεπτὰ 20. Διὰ μικροτέρας τῶν 10 στίχων καταχωρίσεις λεπτὰ 50 τὸν στίχον.
Γράμματα πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐφημερίδος στέλλονται προπληρωμένα.

Ἐν Βιέννῃ 30 Οκτωβρίου 1849.

Ὅπως ἐδύνατο νὰ προΐδῃ πᾶς τις, γνωρίζων ὁποσοῦν τὰ Εὐρωπαϊκὰ πράγματα, τὸ περὶ τῶν ἐν Τουρκίᾳ προσφύγων ζήτημα, ἔλαβε τὴν εἰρηνικωτέραν λύσιν· ἐκ τοῦ ἐπισυνημμένου ἄρθρου, καταχωρισμένου εἰς τὸ ἀνὰ χεῖράς μας τελευταῖον φύλλον τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τῆς Πετρουπόλεως, παρατηρεῖτε, ὅτι ἡ Ῥωσσικὴ Κυβέρνησις προσπαθεῖ νὰ διαψεύσῃ ὅσα αἱ ἐφημερίδες ἔγραψαν περὶ τῶν ἀπαιτήσεών της ἀπέναντι τῆς Τουρκίας διὰ νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ταπείνωσίν της ἐν ᾧ ἡ διακοπὴ τῶν διπλωματικῶν σχέσεών της ἐν Κωνσταντινουπόλει εἶναι ἡ τρανωτέρα ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας.

Καθ' ἃς ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Ῥωσσίας ἔλαβεν εἰδήσεις δι' ἐκτάκτου ταχυδρόμου, ἡ κυβέρνησίς του διεκοίνωσε πρὸς τὸν ἐπίτροπον τῆς Ὑψ. Πύλης Φουάτ-Ἐφέντην, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ δὲν ἔχει κάμμίαν ἀπαίτησιν διὰ τοὺς πρόσφυγας, ἀλλ' ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ κυβέρνησις δύναται ἐλευθέρως νὰ λάβῃ περὶ αὐτῶν ὁποῖα μέτρα νομίζει κατάλληλα.

Κατὰ συνέπειαν τῶν ἐκ Πετρουπόλεως εἰδήσεων τούτων, προσεκλήθη ὁ ἐνταῦθα πρέσβυς τῆς Τουρκίας. Κύριος Μουσοῦρος εἰς τ' ἀνάκτορα, ὅπου ὁ αὐτοκράτωρ τὸν διαβεβαίωσε περὶ τῶν εἰρηνικῶν διαθέσεών του, καὶ περὶ τῆς καταπαύσεως πάσης ἀπὸ μέρους τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως ἀπαιτήσεως ὡς πρὸς τοὺς πρόσφυγας. Διαταγαὶ ἐστάλησαν ἤδη ἐντεῦθεν καὶ ἐκ Πετρουπόλεως πρὸς τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβεις τῶν δύω αὐτοκρατόρων, σύμφωνοι μὲ τ' ἀνωτέρω, καὶ ἀνάλογοι διακοινώσεις ἐγένοντο ἤδη πρὸς τοὺς πρέσβεις Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

Δὲν εἶναι λόγου ἄξιον νὰ ὁμιλήσω περὶ τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως, ἥτις κατὰ τὸ παρὸν δὲν εἶναι, καὶ διὰ πολὺν ἔτι καιρὸν δὲν δύναται παρὰ νὰ ἦναι νευρόσπαστον τοῦ Τσάρου· τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ἡ Ῥωσσία ἠπατήθη εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν· ἐνθαῤῥυνθεῖσα ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας της ὡς πρὸς τὴν ὁποίαν πέρυσιν ἀπήτησε, καὶ ἔλαβεν ἄδειαν νὰ ἐμβάσῃ στρατεύματα εἰς τὰς δύω Παραδουναβίους ἡγεμονείας, ἐνόμισε κατ' ἀρχὰς ὅτι καὶ τώρα ἤρκει ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παράδοσιν τῶν προσφύγων, καὶ ἡ Πύλη ἤθελε σπεύσει διὰ τῆς παραβιάσεως τῶν ἱερῶν χρεῶν τῆς φιλανθρωπίας καὶ τῆς φιλοξενίας, νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν παράδοξον ταύτην ἀπαίτησιν.

Ἡ Ἀγγλία δὲν ἐδύνατο βεβαίως νὰ ἴδῃ μὲ ἀδιάφορον βλέμμα τὴν τοιαύτην τῆς Ῥωσσικῆς Αὐλῆς κυριαρχίαν οὕτως εἰπεῖν, ἐπὶ τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας· ἐννόησεν, ἂν καὶ ἴσως πολλὰ ἀργὰ ὡς πρὸς τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν τῆς Εὐρώπης, καὶ ὡς πρὸς τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀπλήστου Τσάρου, ὅτι αἱ διακοινώσεις δὲν ἔχουσιν ἰσχὺν, ὅταν δὲν συνοδεύωνται καὶ μὲ ἀνάπτυξιν ὑλικῆς δυνάμεως· ἐνῷ λοιπὸν καὶ ἐν Πετρουπόλει καὶ ἐν Βιέννῃ οἱ πρέσβεις της ἀπευθύνοντο πρὸς τὰ ἀνακτοβούλια μὲ διακοινώσεις, ἐνῷ προσεπάθει νὰ πείσῃ τὴν Γαλλίαν νὰ ἑνωθῇ μετ' αὐτῆς εἰς τὸ νὰ περιορίσῃ τὴν ὀφρὺν τῆς Ῥωσσίας, ὁ ἐν τῇ Μεσογείῳ στόλος της δὲν ἔμεινεν ἀργὸς, ἐπλησίασε τὰ παράλια τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἕτερος σημαντικώτερος στόλος ἑτοιμάζετο νὰ ἐκπλεύσῃ, ἴσως καὶ ἐξέπλευσεν ἤδη διὰ τὰ αὐτὰ παράλια· αἱ προετοιμασίαι αὗται τῆς Ἀγγλίας, τὰς ὁποίας παρηκολούθησαν αἱ προπαρασκευαὶ τῆς Γαλλίας ἔφερον τὸ ἀποτέλεσμά των.

Ἡ Ῥωσσία δὲν ἐνόμισε φρονήσεως ἔργον νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὰς παραλόγους ἀπέναντι τῆς Τουρκίας ἀπαιτήσεις της ἐπὶ κινδύνῳ νὰ περιπλεχθῇ εἰς πόλεμον, τὸν ὁποῖον ἡ ἰδία φοβεῖται παρὰ πᾶσαν ἄλλην Δύναμιν, διότι δὲν ἀγνοεῖ ὁ Τσάρος ὅτι ὅλων τῶν λαῶν αἱ ἀντιπάθειαι εἶναι κατ' αὐτοῦ, καὶ ὅτι τὰ προπύλαια τῆς αὐτοκρατορίας του σύγκεινται ἐκ στοιχείων ξένων, ἐχθρικῶν, πνεόντων ἐκδίκησιν. Ἐν ὅσῳ ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Ὀθωμανικὴ Πύλη ἤθελε δεχθῇ ὡς διαταγὴν τὴν κατὰ τῶν προσφύγων ἀπαίτησίν της, ἡ Ῥωσσία ἐφάνη ἀγέρωχος, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς της ὑπεροπτικὸς, καὶ ὁ εἰς Πετρούπολιν σταλεὶς Φουάτ-Ἐφέντης καθ' ὅλον τὸ ταξείδιόν του δὲν ἔλαβε κἂν δείγματα τῆς ἀβροφροσύνης ἐκείνης, ἥτις ἀποδίδεται καὶ πρὸς τοὺς ἁπλουστέρους ὑπαλλήλους ξένης ἐπικρατείας, καὶ φθάσας εἰς Πετρούπολιν ἐπαίζετο ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, τυχούσης εὐλόγου ἀφορμῆς, τοῦ θανάτου τοῦ Μεγάλου Δουκὸς Μιχαήλ· ἀλλ' ἀφοῦ ἔφθασαν ἐκ Λονδίνου καὶ ἐκ Παρισίων εἰδήσεις, οὐδεμίαν ἀφίνουσαι ἀμφιβολίαν, ὅτι αὐτὴν τὴν φορὰν αἱ διακοινώσεις δὲν εἶναι ἁπλῆ διπλωματικὴ ἀλληλογραφία, ἀλλὰ προοίμια πραγματικῆς ἐπιθέσεως· καὶ ἀφοῦ αἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως εἰδήσεις δὲν ἄφινον πλέον κάμμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ Τουρκία δὲν μένει ἐγκαταλελειμμένη εἰς τὰς ὀρέξεις τῆς Ἄρκτου, τὸ δρᾶμα ἤλλαξεν αἴφνης ἐν Πετρουπόλει, καὶ αὐτοκρατορικαὶ ἅμαξαι ἔφερον τὸν Φουάτ-Ἐφέντην εἰς τ' ἀνάκτορα τοῦ Τσάρου, τὸν ὁποῖον ἐπεριποιήθησαν ἐν τῇ Αὐτοκρατορικῇ Αὐλῇ, ὡς ἂν ἦτο κομιστὴς, ὄχι ἀποῤῥίψεως αἰτήσεων τῆς Ῥωσσίας, ἀλλὰ νέας τινὸς συνθήκης τοῦ Χουνκιάρ-Σκελεσίου. Ἡ Ῥωσσία ὄχι μόνον δὲν ἐπέμενε πλέον εἰς τὴν ἀπαίτησίν της νὰ τῇ παραδοθῶσιν οἱ πρόσφυγες, ἀλλ' οὔτε ἐζήτησε κἂν ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον εὐλόγως, ὡς γείτων ἐπικράτεια, ἐδύνατο νὰ ζητήσῃ, δηλαδὴ τὸν περιορισμὸν αὐτῶν εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας, ἀφήσασα τὴν Τουρκίαν νὰ λάβῃ περὶ αὐτῶν ὁποιαδήποτε μέτρα θελήσῃ.

Ἡ Ῥωσσία ἠθέλησε τοιουτοτρόπως νὰ διασκεδάσῃ πᾶσαν ἀφορμὴν δυσαρεσκείας ἀπὸ μέρους τῶν Δυνάμεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ὅπως ἐπανέλθωσι τὰ πράγματα εἰς ἣν πρὸ τῆς διακοπῆς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωματικῶν σχέσεων ἦσαν κατάστασιν, διότι ἤρχισε νὰ ὑποπτεύῃ, ὅτι ἡ Ἀγγλία, ὁπλισθεῖσα, δὲν ἤθελε περιορίσει τὴν πρὸς τὴν Ὀθωμανικὴν Πύλην συνδρομήν της μόνον εἰς τὸ περὶ τῶν προσφύγων ζήτημα· καὶ πραγματικῶς ἠγέρθη ἤδη ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας ἡ ἀπαίτησις ν' ἀπομακρυνθῶσι τὰ Ῥωσσικὰ στρατεύματα ἐκ τῆς Μολδοβλαχίας, ν' ἀκυρωθῇ δηλαδὴ ἡ πέρυσι μεταξὺ τῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης καὶ τοῦ στρατηγοῦ Γκράμπ, ἐκτάκτου πρέσβεως τῆς Ῥωσσίας, γενομένη συμφωνία, κατὰ τὴν ὁποίαν Ῥωσσικὰ καὶ Τουρκικὰ στρατεύματα ἔπρεπε νὰ μείνωσιν ἐν Μολδοβλαχίᾳ καθ' ὅλον τὸ διάστημα ἑπτὰ ἐτῶν. Ἡ Ἀγγλία διατείνεται πολλὰ εὐλόγως, ὅτι ἡ διαμονὴ Ῥωσσικῶν στρατευμάτων ἐπὶ ἐπαρχιῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὴν Τουρκίαν δὲν χορηγεῖ εἰς τὰς Εὐρωπαϊκὰς κυβερνήσεις ἐχέγγυα εἰρήνης, ἐνῷ μάλιστα ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκείνας βαθυτάτη ἡσυχία, τῆς ὁποίας τὴν, τυχὸν, διατάραξιν ἡ Τουρκία δύναται νὰ καταπαύσῃ εὐκόλως καὶ ἄνευ ξένης συνδρομῆς· ὅτι ἐπὶ τέλους ἡ ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη διαμονὴ τόσου στρατοῦ ἀποῤῥοφᾷ τὰς προσόδους τῶν ἐπαρχιῶν ἐκείνων, πρᾶγμα ἐντελῶς εἰς ἀντίφασιν μὲ τὰς διαβεβαιώσεις τῆς Ῥωσσίας, ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα αὐτῶν.

Θέλει ἀποφασίσει ἡ Ῥωσσία, ἀφοῦ ἐταπεινώθη ἡ ὀφρύς της ὥστε νὰ παραιτήσῃ ἐντελῶς ἀπαίτησιν κατὰ τῆς Τουρκίας, προκαλέσασαν τὴν διακοπὴν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων τοῦ πρέσβεώς της, θέλει, λέγομεν, ἀποφασίσει νὰ ταπεινωθῇ καὶ αὖθις, ὥστε νὰ παραιτήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη στρατιωτικῆς κατοχῆς τῶν Παραδουναβίων ἐπαρχιῶν, τὸ ὁποῖον κέκτηται διὰ συμφωνητικοῦ, ἂν καὶ ἐπιβληθέντος εἰς τὴν Τουρκίαν ἐν ὥρᾳ ἐντελοῦς ἀπομονώσεώς της; Τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ προΐδωμεν· κατὰ τὰ φαινόμενα ὅμως ἡ Ῥωσσία θέλει προτιμήσει νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴν τὴν ταπείνωσιν, παρὰ νὰ περιπλεχθῇ εἰς πόλεμον, τοῦ ὁποίου τὸ τέλος, εἰς τὴν σημερινὴν τῶν λαῶν ἀγανάκτησιν δὲν δύναται παρὰ νὰ ἦναι ὀλέθριον διὰ τὴν Ῥωσσίαν. Ἡ Πύλη ἐν τούτοις, διὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴν κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἀπαίτησιν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως, ἀνεκάλεσε τὰ ἐν Μολδοβλαχίᾳ Τουρκικὰ στρατεύματα, καὶ καθ' ἃς ἐλάβομεν χθὲς ἐκ Βελγραδίου εἰδήσεις, αὐτὰ ἤρχισαν ἤδη ν' ἀποσύρωνται.

Εἰς τὴν προχθεσινὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Βιέννης κατεχωρίσθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου πρὸς τὸν Σουλτάνον, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἐγχειρίσει τῷ τελευταίῳ ὁ ἐπίτηδες σταλεὶς ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος, Πρίγγιψ Ῥάτζιβιλ. σᾶς στέλλω ἀντίτυπον αὐτῆς, διὰ νὰ κάμητε οἵαν νομίζετε χρῆσιν.

Τὰ ἐν τῇ ἐκ Βιέννης ἐπιστολῇ ἀναφερόμενα ἔγγραφα εἶναι τὰ ἑξῆς.

Α. Τὸ ἄρθρον τῆς ἐφημερίδος τῆς Πετρουπόλεως.

« Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην (16 [4 Οκτωβρίου) ἡ Α. Μ ὁ αὐτοκράτωρ ἐδέχθη εἰς ἰδιαιτέραν συνέντευξιν τὴν Α. Ε. τὸν Φουάτ-Ἐφέντην ὡς ἔκτακτον ἀπεσταλμένον τοῦ Σουλτάνου· ἐφ' ἁμαξῶν τῆς Αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς, ὠχήθη ἡ Α. Ε, εἰς τ' Ἀνάκτορα, ὅπου ἡ ὑποδοχὴ ἐγένετο μὲ τὰς εἰς τὸν βαθμόν του, καὶ εἰς τὰς μεταξὺ τῶν δύω ἐπικρατειῶν ὑπαρχούσας φιλικωτάτας (intimes) σχέσεις, πρεπούσας τιμάς. Τὰ περιστατικὰ τὰ ὁποῖα προηγήθησαν τῆς εἰς Πετρούπολιν ἀποστολῆς τοῦ Φουάτ-Ἐφέντη, ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ καταχωρίσωσι φήμας τερατώδεις. Μακρὰν τοῦ νὰ ἦτο σκοπὸς τῆς ἀποστολῆς τοῦ Φουάτ-Ἐφέντη ἡ ἀπόῤῥιψις τῶν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἀνακτοβουλίου γενομένων, δυνάμει τῆς συνθήκης τοῦ Κουτζοὺκ-Καϊναρτζὶκ ἀπαιτήσεων ὡς πρὸς τοὺς Πολωνοὺς ἀντάρτας, οἵτινες λαβόντες μέρος εἰς τὴν Οὐγγρικὴν ἀνταρσίαν κατέφυγον εἰς τὴν Τουρκίαν, ἡ ἀποστολὴ αὕτη δὲν ὑπηγορεύθη παρὰ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ Σουλτάνου νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος φιλικῶς, ἄνευ ξένης μεσολαβήσεως, περὶ τῆς ἐξηγήσεως, ἥτις πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τὰ ἐπὶ τῶν προσφύγων ἀνταρτῶν ἐφαρμοζόμενα ἄρθρα τῆς ῥηθείσης συνθήκης. »

Ἦτο ἀδύνατον νὰ μὴ δοθῇ ἀκρόασις, ἀφοῦ σύμμαχος τόσον στενὸς, οἷος ὁ Σουλτάνος, ἐπεκαλέσθη τὰ φιλικὰ αἰσθήματα τοῦ Αὐτοκράτορος· ἡ δὲ ἐπισημοτάτη ὑποδοχὴ, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Αὐτοκράτωρ ἐτίμησε τὸν Ὀθωμανὸν ἀντιπρόσωπον, ἀποκρούει ὅλας τὰς ψευδεῖς φήμας, καὶ παρέχει χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὕτη θέλει συμβιβασθῇ ὅσον τάχιστα, πρὸς ἀμοιβαίαν εὐχαρίστησιν τῶν δύω Αὐλῶν.»

Β.

Ἡ πρὸς τὸν Σουλτάνον ἐπιστολὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας.

Ἐνδοξότατε καὶ μεγαλοδύναμε ἡγεμὼν καὶ
Παδισὰχ τῶν Ὀθωμανῶν.

Γνωρίζων τὰ αἰσθήματα τῆς Ὑμ. Μεγαλειότητος, δὲν ἐδυνάμην νὰ διστάσω, ὅτι εὐχαριστήθητε διὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τοῦ αἱματηροῦ πολέμου, ὅστις τόσον καιρὸν κατεσπάραττε τὴν Οὐγγρίαν. Σπεύδω λοιπὸν νὰ σᾶς διακοινώσω τὸ μέγα τοῦτο συμβὰν, εἰς τὸ ὁποῖον οἱ στρατοί μου ἔλαβον τόσον ἐνεργητικὸν μέρος. Ἐλπίζω ὅτι αὐτὸ θέλει ἀνοίξει νέαν ἐποχὴν, καὶ δώσει τέλος εἰς